

Poznań, dnia 30 listopada 2021 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7821.4.2021.13

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), zwanej dalej *k.p.a.*, oraz art. 11c i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1363), zwanej dalej *ustawą*, po rozpatrzeniu odwołania pana ██████████ ██████████ od decyzji Starosty Poznańskiego nr 1/2021 z dnia 20 stycznia 2021 r. (znak: WD.6740.25.2020.EK) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi gminnej nr 332032P w miejscowości Czmoniec na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 434 do drogi powiatowej nr 2464P, zwanej dalej *decyzją Starosty Poznańskiego*:

I. Uchylam:

- w całości mapę z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren pn. *Projekt zagospodarowania terenu* (rys. nr 01.1, 01.2 i 01.3), stanowiącą załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji,
- *decyzję Starosty Poznańskiego* w zakresie, w jakim zatwierdzono mapę pn. *Projekt zagospodarowania terenu* (rys. nr 01.1, 01.2 i 01.3), zawartą na stronach 22.-24. tomu A projektu budowlanego: *Projekt zagospodarowania terenu*, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowej mapy pn. *Projekt zagospodarowania terenu* (rys. 01.1, 01.2 i 01.3), zawierającej linie rozgraniczające teren, która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

II. Uchylam

część załącznika nr 2 do zaskarżonej decyzji, w zakresie mapy zawierającej projekt podziału nieruchomości o nr. ewid. 324 (ark. 2, obręb 0005 Czmoniec, jedn. ewid. 302109_5, Kórnik - obszar wiejski), sporządzonej w wyniku prac geodezyjnych i kartograficznych przez geodetę uprawnionego pana Dawida Wąsowicza (operat techniczny wpisany przez Starostę Poznańskiego do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 22 października 2019 r. pod numerem identyfikatora P.3021.2019.14288),

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, nowej mapy zawierającej projekt podziału nieruchomości o nr. ewid. 324 (ark. 2, obręb 0005 Czmoniec, jedn. ewid. 302109_5, Kórnik - obszar wiejski), sporządzonej w wyniku prac geodezyjnych i kartograficznych przez geodetę uprawnionego pana Dawida Wąsowicza (operat techniczny wpisany przez Starostę Poznańskiego do ewidencji

materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 23 kwietnia 2021 r. pod numerem identyfikatora P.3021.2021.5919), która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2.

III. Uchylam decyzję Starosty Poznańskiego w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- w tomie A *Projekt zagospodarowania terenu*: stronę tytułową (str. 1) oraz fragment części opisowej (str. 6);
- w tomie B *Teczka uzgodnień*: stronę tytułową (str. 1);
- w tomie C *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: stronę tytułową (str. 1), fragment części opisowej (str. 14÷15) oraz rysunki nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Plan sytuacyjny* (str. 28, 29 i 30),

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowych, odpowiadających im, dokumentów projektowych:

- dla tomu A *Projekt zagospodarowania terenu*: strony tytułowej (str. 1) oraz fragmentu części opisowej (str. 6);
- dla tomu B *Teczka uzgodnień*: strony tytułowej (str. 1);
- dla tomu C *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: strony tytułowej (str. 1), fragmentu części opisowej (str. 14÷15) oraz rysunków nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Plan sytuacyjny* (str. 28, 29 i 30),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako odpowiednio załączniki nr 3.÷8.

IV. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VII.1. na stronie 5., w wierszu 1 licząc od dołu strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *bez ograniczeń* zapisem: *w zakresie ograniczonym*.

V. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VII.1. na stronie 6., w wierszu 3 licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *ZOIB* zapisem: *WOIB*.

VI. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VII.1. na stronie 6., w wierszach 4-5 licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *nr WKP/IS/0261/PWOM/07 do projektowania* zapisem: *nr WKP/0261/PWOM/07 do projektowania i kierowania robotami budowlanymi*.

VII. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VIII.13. na stronie 7., w wierszu 10 licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *art. 55 pkt 1* zapisem: *art. 55 ust. 1*.

VIII. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie XI. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, zapisu:

Ustalam obowiązek zapewnienia nadzoru inwestorskiego w specjalnościach odpowiednich dla obiektu budowlanego, o którym mowa w §2 ust. 1 pkt 4, pkt 13 i pkt 15 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie

rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz.U z 2001 r. Nr 138, poz. 1554)

zapisem:

Nie dotyczy.

- IX. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie XVI.1. na stronie 8., w wierszach 20-21 licząc od dołu strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *obowiązków określonych w pkt. XIII, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia, na ich budowę, przebudowę, rozbiórkę* zapisem: *obowiązku określonego w pkt. XIII, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia na przebudowę innych dróg publicznych.*
- X. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie XVI.2.4. na stronie 8., w wierszach 3-5 licząc od dołu strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: *budowę, przebudowę, rozbiórkę a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii przebudowanych sieci uzbrojenia terenu* zapisem: *przebudowę innych dróg publicznych.*
- XI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Decyzją nr 1/2021 z dnia 20 stycznia 2021 r. (znak: WD.6740.25.2020.EK) Starosta Poznański udzielił Burmistrzowi Miasta i Gminy Kórnik, zwanemu dalej *zarządcą drogi*, zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej.

Od *decyzji Starosty Poznańskiego* odwołanie do Wojewody Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, wniósł pan ██████████ (właściciel działek o nr. ewid.: ██████████, ██████████ i ██████████, ark. ██████████, obręb ██████████), zwany dalej *Odwołującym*.

W piśmie z dnia 9 lutego 2021 r. (nadanym tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego, data wpływu do Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 11 lutego 2021 r.) *Odwołujący* zaskarżył *decyzję Starosty Poznańskiego* oraz wniósł o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. *Odwołujący* przedstawił także argumentację przemawiającą - jego zdaniem - za wniesieniem odwołania, która sprowadza się do zakwestionowania przyjętych rozwiązań projektowych (w odniesieniu do nieruchomości stanowiących jego własność), zarówno tych lokalizacyjnych, jak i techniczno-wykonawczych (w zakresie odwodnienia jezdni).

Wyżej wymienione odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 *ustawy* właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Poznański przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu odwołanie wraz z aktami sprawy (pismo datowane na dzień 15 marca 2020 r., znak: WD.6740.25.2020.EK; data nadania: 19 marca 2021 r.; data wpływu: 22 marca 2021 r.).

Na marginesie należy zauważyć, iż Starosta Poznański przekazując odwołanie uchybił terminowi określonemu w art. 133 *k.p.a.*

W tym miejscu wskazać należy, że kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 k.p.a. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów k.p.a., a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego - co zostało zaprezentowane w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji - Wojewoda Wielkopolski ponownie rozpatrzył wniosek właściwego zarządcy drogi o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Poznańskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Starosty Poznańskiego*, jak również odniósł się do zarzutów wniesionych w odwołaniu.

Po wstępnym przeanalizowaniu akt sprawy, pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. (ePUAP-UPP59513386) organ II instancji wezwał Starostę Poznańskiego do uzupełnienia akt sprawy o potwierdzenia umieszczenia następujących obwieszczeń w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Kórnik (wraz z podaniem dat publikacji):

1. obwieszczenia z dnia 22 września 2020 r. o wszczęciu postępowania;
2. obwieszczenia z dnia 3 listopada 2020 r. o zakończeniu postępowania dowodowego;
3. obwieszczenia z dnia 11 grudnia 2020 r. o zakończeniu postępowania dowodowego (ponowne);
4. obwieszczenia z dnia 27 stycznia 2021 r. o wydaniu *decyzji Starosty Poznańskiego*.

Następnie pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. (ePUAP-UPP59513137) Wojewoda Wielkopolski wezwał *zarządcę drogi* do:

1. ustosunkowania się do uwag wniesionych przez *Odwołującego* oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający przedstawione żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych;
2. precyzyjnego wskazania we wniosku o wydanie decyzji terminu wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, w związku z użyciem zapisu: „min. 120 dni”;
3. uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o potwierdzenia ostateczności:

- a) postanowienia Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 14 lutego 2020 r. (znak: WB1-OSR.6220.15.2020), zwanego dalej *postanowieniem BMiG Kórnik z dnia 14 lutego 2020 r.*, o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 14 października 2016 r. (znak: WB1-OSR.6220.25.2016) o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz złożenia wyjaśnień w zakresie rozbieżności w znaku decyzji wskazanym w ww. postanowieniu (faktyczny znak decyzji: WB-OSR.6220.25.2016),
- b) postanowienia Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 19 lutego 2020 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.130.8.2018.MF), zwanego dalej *postanowieniem DZZWP w Poznaniu PGW WP z dnia 19 lutego 2020 r.*, o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 maja 2018 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.130.2018.MF), zwanej dalej *decyzją DZZWP w Poznaniu PGW WP*, udzielającej pozwolenia wodnoprawnego;
4. złożenia wyjaśnień na okoliczność:
- a) niezgodności w numeracji arkusza mapy, na którym znajduje się działka o nr. ewid. 187/15, obręb 0005 Czmoniec (nr arkusza we wniosku o wydanie decyzji - 2, nr arkusza według *Informacji z rejestru gruntów* sporządzonej w dniu 28 stycznia 2021 r. na podstawie ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Poznańskiego - 1),
- b) wskazania na mapie (rys. nr 01.1), o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy*, drzewa przeznaczonego do usunięcia (oznaczonego nr 22), zlokalizowanego na działce o nr. ewid. 315/15 (obręb 0005 Czmoniec), która nie jest objęta *decyzją Starosty Poznańskiego*,
- c) stwierdzonych rozbieżności w treści map, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 3 *ustawy*, w zakresie:
- oznaczenia rodzaju użytku gruntowego w odniesieniu do działki o nr. ewid. 324/1 (przed podziałem 324), ark. 2, obręb 0005 Czmoniec (symbol w treści mapy - W RVI, symbol w wykazie zmian ewidencyjnych - W RIV, symbol w ewidencji gruntów i budynków - W),
 - oznaczenia rodzaju użytku gruntowego (OFU) o pow. 0,1400 ha w odniesieniu do działki o nr. ewid. 315/6, ark. 2, obręb 0005 Czmoniec (symbol na mapie - B, symbol w ewidencji gruntów i budynków - Br),
 - powierzchni klasoużytków w odniesieniu do działki o nr. ewid. 452, ark. 4, obręb 0004 Czmoń, pomiędzy danymi wskazanymi na mapie, a danymi widniejącymi w ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Poznańskiego (*Informacji z rejestru gruntów - jw.*),
- d) wskazania we wniosku o wydanie decyzji Urzędu Miasta i Gminy Kórnik jako wnioskodawcy, a nie właściwego zarządcy drogi gminnej objętej przedmiotowym opracowaniem, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik,

- e) przedłożenia postanowienia Starosty Poznańskiego z dnia 24 września 2020 r. (znak: AB.0644.39.2020.IV) o udzieleniu zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, wydanej na rzecz Miasta i Gminy Kórnik.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 7 czerwca 2021 r.

Organ I instancji uzupełnił akta sprawy pismami z dnia:

1. 9 kwietnia 2021 r. (data wpływu: 9 kwietnia 2021 r., ePUAP-UPP59606826);
2. 13 kwietnia 2021 r. (data wpływu: 13 kwietnia 2021 r., ePUAP-UPP59797924), czyniąc zadość wezwaniu z dnia 8 kwietnia 2021 r.

W dniu 28 kwietnia 2021 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo *Odwołującego* z dnia 24 kwietnia 2021 r., zwane dalej *pismem nr II.1 Odwołującego*, zawierające kolejne argumenty przeciwko przedmiotowej inwestycji drogowej, do których organ II instancji odniósł się w dalszej części uzasadnienia decyzji, w powiązaniu z zarzutami podniesionymi w odwołaniu.

Ponadto, organ II instancji, zgodnie z prośbą *Odwołującego*, udzielił pisemnej odpowiedzi (pismo z dnia 5 maja 2021 r., data doręczenia: 10 maja 2021 r.), przedstawiając stosowne wyjaśnienia w zakresie zagadnień poruszonych przez stronę.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 8 kwietnia 2021 r., *zarządca drogi* pismem z dnia 5 maja 2021 r. (data wpływu: 11 maja 2021 r., znak: WB-WI.7013.121.2020):

1. ustosunkował się do uwag wniesionych przez *Odwołującego*;
2. przedłożył:
 - a) skorygowany wniosek, w którym:
 - określono termin wydania nieruchomości na 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna,
 - wskazano prawidłowy arkusz mapy dla działki o nr. ewid. 187/15, obręb 0005 Czmoniec,
 - wskazano Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik jako wnioskodawcę,
 - b) potwierdzony za zgodność z oryginałem odpis ostatecznego *postanowienia BMiG Kórnik z dnia 14 lutego 2020 r.* o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 14 października 2016 r. (znak: WB1-OSR.6220.25.2016) o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz wyjaśnił, że rozbieżność w znaku przedmiotowej decyzji (zawartym w ww. postanowieniu) wynika z drobnej omyłki pisarskiej,
 - c) rysunki nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Projekt zagospodarowania terenu*,
 - d) mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości o nr. ewid. 324, ark. 2, obręb 0005 Czmoniec, oraz wyjaśnienia pana Dawida Wąsowicza (geodety uprawnionego sporządzającego projekty podziałów);
3. zwrócił się o przedłużenie terminu na uzupełnienie pozostałych wymaganych dokumentów.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do ww. wniosku o wydłużenie terminu, o czym poinformował *zarządcę drogi* pismem z dnia 13 maja 2021 r. (ePUAP-UPP61635885).

Pismem z dnia 28 maja 2021 r. (data wpływu: 1 czerwca 2021 r., znak: WB-WI.7013.121.2020) *zarządca drogi* przekazał:

1. postanowienie Starosty Poznańskiego z dnia 24 września 2020 r. (znak: AB.0644.39.2020.IV) o udzieleniu *zarządcy drogi* zgody na odstępstwo od warunków technicznych;
2. zaświadczenie Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 17 maja 2021 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.130.9.2018.MF) o ostateczności *postanowienia DZZWP w Poznaniu PGW WP z dnia 19 lutego 2020 r.*

Przy piśmie z dnia 7 czerwca 2021 r. (data doręczenia: 11 czerwca 2021 r.) organ II instancji przekazał *Odwołującemu* wyjaśnienia uzyskane od *zarządcy drogi*, zawierające m.in. stanowisko w sprawie zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 7 czerwca 2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 10 sierpnia 2021 r.

Po zbadaniu uzupełnionych akt sprawy oraz przeanalizowaniu załączonego do wniosku projektu budowlanego, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 10 sierpnia 2021 r. (ePUAP-UPP66748860) wezwał *zarządcę drogi* do złożenia wyjaśnień w zakresie:

1. wskazania na stronach tytułowych projektu budowlanego działki o nr. ewid. 324, obręb 0005 Czmoniec;
2. braku w projekcie budowlanym rozwiązań projektowych w zakresie kanału technologicznego, który jest wymagany zgodnie z art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 1376 ze zm.);
3. sposobu spełnienia warunku zawartego w opinii Starosty Poznańskiego z dnia 6 sierpnia 2018 r. (znak: WD.7121.61.2018.RC) w zakresie poszerzenia obu pasów ruchu w odniesieniu do § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem*;
4. braku:
 - a) uwzględnienia projektowanych drzew:
 - w legendzie rys. 01.1 *Projekt zagospodarowania terenu*,
 - w tomie C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa* (część opisowa oraz rys. 01.1 *Plan sytuacyjny*),
 - b) oznaczenia w projekcie budowlanym rzędnych wlotów i wylotów rowów;
 - c) protokołu z narady koordynacyjnej w odniesieniu do sieci wodociągowej, sieci energetycznej, telekomunikacyjnej i gazociągu;
5. braku określenia klasy technicznej drogi wojewódzkiej nr 434 i powiatowej nr 2464P zgodnie z § 4 ust. 2 *rozporządzenia*;

6. sposobu zapewnienia dostępu do drogi publicznej dla nieruchomości o nr. ewid. 661/1.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 10 października 2021 r.

Pismem z dnia 8 września 2021 r. (data wpływu: 10 września 2021 r., znak: WB-WI.7013.121.2020) *zarządca drogi*:

1. wyjaśnił, że:

- a) przedmiotowa dokumentacja realizowana była na podstawie zlecenia z 2016 r., decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana dnia 14 października 2016 r., natomiast pierwsze wystąpienie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej miało miejsce 26 lipca 2019 r., wobec powyższego, w niniejszym przypadku zastosowanie znajduje art. 27 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1815),
- b) uzyskano odstępstwo od warunków technicznych w odniesieniu do nienormatywnych poszerzeń pasów ruchu drogi gminnej nr 332032P,
- c) klasa techniczna drogi wojewódzkiej nr 434 to GP, natomiast drogi powiatowej nr 2464P - Z,
- d) działka o nr. ewid. 661/1 posiada zapewniony dostęp do projektowanej drogi publicznej (droga gminna nr 332032P), gdyż na długości ok. 45 m projektowanej drogi od skrzyżowania z drogą powiatową nr 2464P nie ma przeszkód uniemożliwiających lokalizację w przyszłości zjazdu na przedmiotową działkę, natomiast Lasy Państwowe zaleciły ograniczyć liczbę zjazdów z drogi na teren leśny i wykonać zjazdy tylko na drogi leśne i niektóre dukty leśne, co związane jest z potrzebą ochrony lasów przed nieuprawnionym wjazdem osób postronnych;

2. przekazał:

a) strony tytułowe:

- tomu A projektu budowlanego: *Projekt zagospodarowania terenu*,
- tomu B projektu budowlanego: *Teczka uzgodnień*,
- tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*,

b) rysunki nr 01.1, 01.2, 01.3 *Plan sytuacyjny* (tom C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*),

c) fragment części opisowej tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa* (str. 15),

d) protokół z narady koordynacyjnej.

Następnie, pismem z dnia 30 września 2021 r. (data wpływu: 30 września 2021 r., znak: WB-WI.7013.121.2020, ePUAP-UPP69251194) *zarządca drogi* przekazał fragmenty części opisowej:

1. tomu A projektu budowlanego: *Projekt zagospodarowania terenu* (str. 6);

2. tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa* (str. 14).

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i kolejno wprowadzone korekty, Wojewoda Wielkopolski działając w oparciu o art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 6 października 2021 r. zawiadomił *zarządcę drogi* i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - informacja z rejestru gruntów sporządzona w dniu 5 października 2021 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do dnia 2 listopada 2021 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 6 października 2021 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: WUW w Poznaniu (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 25 października 2021 r.), UMiG Kórnik (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 26 października 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 25 października 2021 r.);
2. zamieszczonego w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP: WUW w Poznaniu (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 25 października 2021 r.), UMiG Kórnik (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 26 października 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 25 października 2021 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 11 października 2021 r.

Stroną, która zareagowała na zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, był *Odwołujący*. Pismem z dnia 2 listopada 2021 r. (data wpływu: 3 listopada 2021 r.), zwanym dalej *pismem nr II.2 Odwołującego*, strona złożyła uwagi, do których organ II instancji odniósł się w dalszej części uzasadnienia decyzji, w powiązaniu z zarzutami podniesionymi w odwołaniu.

W wyznaczonym terminie, jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag.

Pismem z dnia 6 października 2021 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 listopada 2021 r.

Zarządca drogi przy piśmie z dnia 19 listopada 2021 r. (data wpływu: 23 listopada 2021 r., znak: WB-WI.7013.121.2020) przekazał dodatkowe egzemplarze załączników.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 20 lipca 2020 r. do organu I instancji wpłynął wniosek z dnia 8 lipca 2020 r., podpisany przez Wiceburmistrza Miasta i Gminy Kórnik, działającego z upoważnienia Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi gminnej nr 332032P w miejscowości

Czmoniec na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 434 do drogi powiatowej nr 2464P, a także nadania przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

W ww. wniosku jako wnioskodawcę wskazano Urząd Miasta i Gminy Kórnik, a nie właściwego zarządcę dróg gminnych, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik.

Wniosek był niekompletny, w związku z czym Starosta Poznański, działając na podstawie art. 64 § 2 *k.p.a.*, pismem z dnia 14 sierpnia 2020 r. (data doręczenia: 14 sierpnia 2020 r., ePUAP-UPP46888148) wezwał *zarządcę drogi* do usunięcia braków formalnych wniesionego podania. Stosowne uzupełnienia wniosku wpłynęły do organu I instancji w dniu: 24 sierpnia 2020 r. (pismo z dnia 21 sierpnia 2020 r., znak: WB-WI.7013.121.2020), 7 września 2020 r. (pismo z dnia 3 września 2020 r., znak: jw.) oraz 22 września 2020 r. (pismo z dnia 18 września 2020 r., znak: jw.), czyniąc zadość wezwaniu.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, wniosek został złożony po uzyskaniu następujących pozytywnych opinii:

1. Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 5/14 z dnia 23 stycznia 2014 r., znak: DI-IV.8012.5.2014);
2. Zarządu Powiatu w Poznaniu (pismo z dnia 28 stycznia 2014 r., znak: WD.7111.1.2014.MA);
3. Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik (pismo z dnia 23 stycznia 2014 r., znak: WB-ET.6853.18.2014).

Należy zauważyć, iż przedmiot opiniowania jest zbieżny z przebiegiem inwestycji zawartym w projekcie budowlanym.

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d *ustawy*, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1333), zwanej dalej *ustawą Prawo budowlane*, aktualnym na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie ww. elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak zauważyć, że załączona do wniosku mapa, o której mowa w art. 11d

ust. 1 pkt 1 *ustawy*, wybrane mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz projekt budowlany, zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

1. postanowienie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2016 r. (znak: ZS.2215.68.2016 HB) - opinia pozytywna;
2. opinia Powiatowego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 24 stycznia 2014 r. (znak: KZ.4123.10.00014.2014.IV) - opinia z informacją, że:
 - a) na wskazanym odcinku inwestycja przebiega w strefie stanowiska archeologicznego ujętego w ewidencji zabytków pod nr AZP 57-28/42, będącego terenowymi pozostałościami pradziejowego i historycznego osadnictwa, które podlega ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania,
 - b) podczas realizacji inwestycji na wskazanym odcinku należy prowadzić badania archeologiczne, które wymagają uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków;
3. pismo nr 387/14 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 3 lutego 2014 r. - opinia bez uwag;
4. ostateczna decyzja Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 14 października 2016 r. (znak: WB-OSR.6220.25.2016) o środowiskowych uwarunkowaniach, zwana dalej *decyzją BMiG Kórnik*, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, sprostowana *postanowieniem BMiG Kórnik z dnia 14 lutego 2020 r.*, przeniesiona na rzecz zarządcy drogi ostateczną decyzją Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 25 sierpnia 2020 r. (znak: WB1-OSR.6220.48.2020);
5. *decyzja DZZWP w Poznaniu PGW WP*, sprostowana *postanowieniem DZZWP w Poznaniu PGW WP z dnia 19 lutego 2020 r.*, przeniesiona na rzecz zarządcy drogi ostateczną decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 23 listopada 2020 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.49m.2020.MF);
6. ostateczna decyzja Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 30 sierpnia 2018 r. (znak: PO.RUZ.424.87.1.2018.PKO), zwana dalej *decyzją DRZGW w Poznaniu PGW WP*, utrzymująca w mocy *decyzję DZZWP w Poznaniu PGW WP*.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, d, g i ga *ustawy*.

W aktach sprawy znajdują się również:

1. postanowienia Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, wyjaśniające wątpliwości co do treści *decyzji BMiG Kórnik*, z dnia:
 - a) 10 listopada 2017 r. (znak: WB-OSR.6220.30.2017),
 - b) 8 października 2019 r. (znak: WB1-OSR.6220.49.2019),

- c) 22 października 2020 r. (znak: WB1-OSR.6220.56.2020);
2. postanowienie Starosty Poznańskiego z dnia 24 września 2020 r. (znak: AB.0644.39.2020.IV) o udzieleniu zgody na odstąpienie od warunków technicznych;
 3. kopia upoważnienia z dnia 23 września 2020 r. (znak: B-WAO.0052.79.2020) udzielonego panu Robertowi Giemzie, zwanego dalej *upoważnieniem*;
 4. upoważnienie z dnia 27 listopada 2020 r. (znak: B-WAO.0052.102.2020) udzielone panu Robertowi Giemzie;
 5. postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 stycznia 2014 r. (znak: OKI-533/II/7pt/2014) o zwróceniu *zarządcy drogi* wniosku, o którym mowa w art. 11d ust. 2 *ustawy*, z uwagi na fakt, iż inwestycja nie polega na wykonaniu urządzeń wodnych oraz wykonaniu obiektów budowlanych i robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, w związku z czym nie zachodzi konieczność uzyskania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d *ustawy*.

W tym miejscu należy zauważyć, że w ww. postanowieniu (pkt 2) zgoda winna być udzielona właściwemu zarządcy dróg gminnych, tj. Burmistrzowi Miasta i Gminy Kórnik, natomiast *upoważnienie* (pkt 3) winno być udzielone do występowania w imieniu i na rzecz wspomnianego właściwego zarządcy dróg gminnych objętych niniejszym postępowaniem.

Na podstawie złożonego wniosku, Starosta Poznański wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 *ustawy*, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 22 września 2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 13 sierpnia 2020 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony, organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z dnia 22 września 2020 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń UMiG Kórnik (w terminie od dnia 23 września 2020 r. do dnia 13 października 2020 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 24 września 2020 r. do dnia 10 października 2020 r.);
2. zamieszczonego w BIP UMiG Kórnik (w terminie od dnia 23 grudnia 2020 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 24 września 2020 r. do dnia 8 października 2020 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 24 września 2020 r.

W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności, za wyjątkiem publikacji obwieszczenia w BIP UMiG Kórnik. Przedmiotowy brak został jednak wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt. 1 i 2 *ustawy* zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Należy również zauważyć, iż Starosta Poznański w ww. obwieszczeniu i zawiadomieniu wskazał, iż postępowanie zostało wszczęte na wniosek Burmistrza Miasta

i Gminy Kórnik, podczas gdy w aktach sprawy - co już zostało wcześniej wskazane - znajdował się wniosek, w którym jako wnioskodawcę wskazano Urząd Miasta i Gminy Kórnik.

W związku z powyższym zawiadomieniem, pismem z dnia 7 października 2020 r. (data wpływu: 8 października 2020 r.), zwanym dalej *pismem nr I.1 Odwołującego*, wnioski, uwagi i zastrzeżenia wniósł *Odwołujący*, który m.in. wnioskował o odmowę udzielenia zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, sprzeciwiał się wyłączeniu, zarzucał brak celowości inwestycji, żądał cyt.: „zabezpieczeń podziałowych” oraz kwestionował mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości.

W zakresie wniesionych wniosków, uwag i zastrzeżeń, na podstawie art. 50 § 1 *k.p.a.*, pismem z dnia 16 października 2020 r. (data doręczenia: 16 października 2020 r., ePUAP-UPP49748689) organ I instancji wezwał *zarządcę drogi* do ich rozważenia i przedstawienia stanowiska.

Odpowiedź na ww. wezwanie wpłynęła do organu I instancji dnia 3 listopada 2020 r. (pismo z dnia 28 października 2020 r., znak: WB-WI.7013.121.2020).

Pismem z dnia 10 listopada 2020 r. (data doręczenia: 18 listopada 2020 r.) organ I instancji przekazał *Odwołującemu* wyjaśnienia i informacje uzyskane od *zarządcy drogi*.

Przy piśmie z dnia 1 października 2020 r. (data wpływu: 6 października 2020 r., znak: ID.7126.4.20.2020) Starostwo Powiatowe w Środzie Wielkopolskiej zwróciło zawiadomienie z dnia 22 września 2020 r. skierowane do Zarządu Dróg Publicznych w Środzie Wielkopolskiej Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych w Poznaniu na adres wskazany w katastrze nieruchomości, informując jednocześnie, że przedmiotowa jednostka organizacyjna powiatu została zlikwidowana.

W dniu 25 września 2020 r. Starosta Poznański wydał postanowienie zobowiązujące inwestora do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym (data doręczenia: 28 września 2020 r., ePUAP-UPP48747926).

Skorygowany projekt budowlany oraz stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały przekazane organowi I instancji przy piśmie z dnia 29 października 2020 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 3 listopada 2020 r., znak: WB-WI.7013.121.2020).

O zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, Starosta Poznański zawiadomił pisemnie właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 5 listopada 2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 13 sierpnia 2020 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony, organ I instancji zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego w drodze obwieszczenia z dnia 3 listopada 2020 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń UMiG Kórnik (w terminie od dnia 5 listopada 2020 r. do dnia 7 grudnia 2020 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 5 listopada 2020 r. do dnia 19 listopada 2020 r.);

2. zamieszczonego w BIP UMiG Kórnik (w terminie od dnia 23 grudnia 2020 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 5 listopada 2020 r. do dnia 19 listopada 2020 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 5 listopada 2020 r.

W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności, za wyjątkiem publikacji obwieszczenia w BIP UMiG Kórnik. Przedmiotowy brak został jednak wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego.

Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego zawierało informację o: terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy, oraz terminie i sposobie wnoszenia ewentualnych wniosków lub uwag.

W związku z powyższym zawiadomieniem, pismem z dnia 18 listopada 2020 r. (data wpływu: 19 listopada 2020 r.), zwanym dalej *pismem nr 1.2 Odwołującego*, wnioski i uwagi wniósł *Odwołujący*, który zażądał „odroczenia wszelkich czynności” w zakresie inwestycji drogowej na nieruchomościach stanowiących jego własność do czasu przeniesienia pozwolenia wodnoprawnego na rzecz *zarządcy drogi*. *Odwołujący* podniósł także, że *decyzja DRZGW w Poznaniu PGW WP*, utrzymująca w mocy *decyzję DZZWP w Poznaniu PGW WP*, była przedmiotem kontroli sądu (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt II SA/Po 973/18 - przyp. organu II instancji), i w związku z tym - w ocenie *Odwołującego* - „żadne zmiany nie powinny być wykonane”.

Pismem z dnia 11 grudnia 2020 r. (data doręczenia: 18 grudnia 2020 r.) organ I instancji wezwał *Odwołującego* do przekazania Staroście Poznańskiemu przywołanego wyroku sądu.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, *Odwołujący* pismem z dnia 22 grudnia 2020 r. (data wpływu: 28 grudnia 2020 r.), zwanym dalej *pismem nr 1.3 Odwołującego*, m.in.:

1. przekazał kopie: odpisu odpowiedzi na skargę na *decyzję DRZGW w Poznaniu PGW WP* oraz pisma o doręczeniu ww. odpisu;
2. podtrzymał sprzeciw wobec lokalizacji drogi na gruntach stanowiących jego własność.

Pismem z dnia 19 stycznia 2021 r. (data doręczenia: 27 stycznia 2021 r.) organ I instancji udzielił *Odwołującemu* odpowiedzi w związku z *pismem nr 1.3 Odwołującego*, poprzedzonym *pismem nr 1.2 Odwołującego*.

Starosta Poznański, działając na podstawie art. 50 *k.p.a.*, pismami z dnia:

1. 10 listopada 2020 r. (data doręczenia: 10 listopada 2020 r., ePUAP-UPP51001051) wezwał *zarządcę drogi* do złożenia wyjaśnień i przedłożenia pozwolenia wodnoprawnego wydanego na rzecz właściwego zarządcy dróg gminnych objętych postępowaniem, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik;
2. 13 listopada 2020 r. (data doręczenia: 13 listopada 2020 r., ePUAP-UPP51156291) wezwał *zarządcę drogi* do złożenia wyjaśnień na okoliczność zakresu *upoważnienia* oraz przedłożenia jego oryginału.

Stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia wpłynęły do Starostwa Powiatowego w Poznaniu w dniu 9 grudnia 2020 r. (pismo z dnia 9 grudnia 2020 r.; znak: WB2-WI.7013.121.2020), czyniąc zadość wezwaniom.

O ponownym zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, Starosta Poznański zawiadomił pisemnie właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 11 grudnia 2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 9 i 12 listopada 2020 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony, organ I instancji zawiadomił o ponownym zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego w drodze obwieszczenia z dnia 11 grudnia 2020 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń UMiG Kórnik (w terminie od dnia 17 grudnia 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 14 grudnia 2020 r. do dnia 4 stycznia 2021 r.);
2. zamieszczonego w BIP UMiG Kórnik (w terminie od dnia 18 grudnia 2020 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 14 grudnia 2020 r. do dnia 4 stycznia 2021 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 14 grudnia 2020 r.

W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności, za wyjątkiem publikacji obwieszczenia w BIP UMiG Kórnik. Przedmiotowy brak został jednak wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego.

Zawiadomienie o ponownym zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego zawierało informację o: terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy, oraz terminie i sposobie wnoszenia ewentualnych wniosków lub uwag.

Należy również zauważyć, iż Starosta Poznański w obydwóch obwieszczeniach i zawiadomieniach o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego (pierwszym i ponownym) wskazał, iż postępowanie toczyło się z wniosku Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, podczas gdy w aktach sprawy - co już zostało wcześniej wskazane - znajdował się wniosek, w którym jako wnioskodawcę wskazano Urząd Miasta i Gminy Kórnik.

W wyznaczonym terminie wnioski i uwagi wniósł *Odwołujący* (por. *pismo nr 1.3 Odwołującego*).

W dniu 28 grudnia 2020 r. do wiadomości Starosty Poznańskiego wpłynęło pismo Zarządu Powiatu w Środzie Wielkopolskiej z dnia 21 grudnia 2020 r. (znak: ID.7126.4.26.2020) przekazujące według właściwości Zarządowi Dróg Powiatowych w Poznaniu ww. zawiadomienie.

W związku z powyższym, Starosta Poznański pismem z dnia 8 stycznia 2021 r. (data doręczenia: 12 stycznia 2021 r., ePUAP-UPP54178028) wyjaśnił ww. organowi zasady kierowania pisemnych zawiadomień, uregulowane w art. 11d ust. 5 *ustawy*.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Starosta Poznański w dniu 20 stycznia 2021 r. decyzją nr 1/2021 (znak: WD.6740.25.2020.EK) udzielił zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi gminnej nr 332032P w miejscowości Czmoniec na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 434 do drogi powiatowej nr 2464P. Nadając ww. decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, organ I instancji podzielił argumenty przedstawione przez zarządcę drogi.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy organ I instancji doręczył decyzję zarządcy drogi oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z dnia 27 stycznia 2021 r. Obwieszczenie o wydaniu *decyzji Starosty Poznańskiego*:

1. zamieszczono na tablicach ogłoszeń UMiG Kórnik (w terminie od dnia 1 lutego 2021 r. do dnia 16 lutego 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 28 stycznia 2021 r. do dnia 11 lutego 2021 r.);
2. zamieszczono w BIP UMiG Kórnik (w terminie od dnia 29 stycznia 2021 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 28 stycznia 2021 r. do dnia 11 lutego 2021);
3. opublikowano w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 28 stycznia 2021 r.

W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności, za wyjątkiem publikacji obwieszczenia w BIP UMiG Kórnik. Przedmiotowy brak został jednak wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z dnia 27 stycznia 2021 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 28 stycznia 2021 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 ustawy, zawiadomienie o wydaniu decyzji zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik.

Należy jednak zauważyć, iż organ I instancji w sentencji *decyzji Starosty Poznańskiego* wskazał, iż udziela zezwolenia „po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik”, podczas gdy w aktach sprawy - co już zostało wcześniej wskazane - znajdował się wniosek,

w którym jako wnioskodawcę wskazano Urząd Miasta i Gminy Kórnik. Organ II instancji uznał korektę wniosku, przedłożoną w toku postępowania odwoławczego przez zarządcę drogi.

Starosta Poznański poprawnie określił przedmiot inwestycji oraz zakres terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych.

Organ II instancji analizując zapisy zaskarżonej decyzji zauważył, iż Starosta Poznański w pkt. VIII.13 na stronie 7. zawarł niewłaściwe odniesienie do przepisów prawa. W ocenie Wojewody Wielkopolskiego wskazana powyżej nieprawidłowość w *decyzji Starosty Poznańskiego* mogła zostać wyeliminowana w trybie art. 113 § 1 *k.p.a.*, zgodnie z którym organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydawanych przez ten organ decyzjach.

W wyroku z dnia 16 lipca 2001 r. (sygn. akt V SA 3928/00) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził jednak, że możliwość korekty w wypadkach oczywistych omyłek powinna przysługiwać także organowi odwoławczemu, a podstawą takiego rodzaju działania może być art. 138 § 1 pkt 2 *k.p.a.* Sąd wskazał, że skoro w powyższym trybie organ odwoławczy może skorygować orzeczenie *in merito*, to tym bardziej może dokonać sprostowania, działając w formie właściwej dla art. 138 *k.p.a.* (decyzja), nie zaś dla art. 113 *k.p.a.* (postanowienie).

Organ odwoławczy skorygował zatem opisaną omyłkę, orzekając o tym w pkt. VII. niniejszej decyzji.

Powyższą okoliczność należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 *ustawy* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;

g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli *decyzji Starosty Poznańskiego*, stwierdzono, co następuje:

1. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 *ustawy*, w punkcie I. ustalając wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi.
2. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 *ustawy*, w punkcie II. określając linie rozgraniczające teren.

Należy jednak zauważyć, że w toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, *zarządca drogi* dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne uchylene załącznika nr 1 do zaskarżonej decyzji, zawierającego linie rozgraniczające teren, i zastąpienie go nowym rysunkiem, o czym orzeczono w pkt. I. niniejszej decyzji.

3. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 *ustawy*, w punkcie III. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.
4. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*, w punkcie IV. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z *ustawy Prawo budowlane*.

5. *Decyzja Starosty Poznańskiego* częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 *ustawy*. Organ I instancji w punkcie V. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Należy jednak zauważyć, że w toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanego wezwania, *zarządca drogi* przedłożył nową mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości o nr. ewid. 324 (ark. 2, obręb 0005 Czmoniec). W związku z powyższym, organ odwoławczy uznał za konieczne dokonanie częściowej zmiany w zakresie zawartości załącznika nr 2 do zaskarżonej decyzji, o czym orzeczono w pkt. II. niniejszej decyzji.

6. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 *ustawy*. Organ I instancji w punkcie VI. decyzji prawidłowo oznaczył nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Kórnik.
7. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 *ustawy*, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził jednak nieprawidłowości i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wskazane

w cytowanych w niniejszej decyzji wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt i uzupełnień, organ II instancji uznał za konieczne uchylenie, skorygowanie lub uzupełnienie następujących elementów projektu budowlanego:

- w tomie A *Projekt zagospodarowania terenu*: strony tytułowej (str. 1), fragmentu części opisowej (str. 6) oraz rysunków nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Projekt zagospodarowania terenu* (str. 22, 23 i 24);
- w tomie B *Teczka uzgodnień*: strony tytułowej (str. 1);
- w tomie C *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: strony tytułowej (str. 1), fragmentu części opisowej (str. 14-15) oraz rysunków nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Plan sytuacyjny* (str. 28, 29 i 30),

o czym orzeczono w pkt. I. i III. niniejszej decyzji.

Korekty w decyzji Starosty Poznańskiego wymagały także zapisy dotyczące składu zespołu projektowego sporządzającego projekt budowlany (w tym zakresów i numerów uprawnień budowlanych oraz przynależności do właściwej izby samorządu zawodowego), o czym orzeczono w pkt. IV.÷VI. niniejszej decyzji.

W tym miejscu wskazać należy, iż w dniu 19 września 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej *ustawą nowelizującą*. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe *rozporządzenie w sprawie Pb*. Jednakże, zgodnie z art. 25 *ustawy nowelizującej*, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy *ustawy Prawo budowlane*, w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy *rozporządzenia w sprawie Pb*.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z *ustawą Prawo budowlane*, obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym *rozporządzeniem*, oraz *rozporządzeniem w sprawie Pb*, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 *ustawy Prawo budowlane*.

8. *Decyzja Starosty Poznańskiego* tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*:

- w punkcie VIII. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a *ustawy*);
- w punkcie IX. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku

budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b *ustawy*);

- w punkcie X. organ I instancji prawidłowo określił obowiązek i terminy rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j *ustawy*);
- w punkcie XI. organ I instancji nieprawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d *ustawy*).

Organ II instancji stwierdził, iż projekt budowlany nie przewiduje budowy obiektów budowlanych, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt. 4, 13 i 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz.U z 2001 r. Nr 138, poz. 1554). Wobec powyższego, organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie zapisu dotyczącego ustanowienia nadzoru inwestorskiego i zastąpienie go prawidłowym zapisem: „nie dotyczy”, o czym orzeczono w pkt. VIII. niniejszej decyzji;

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. e, f oraz h *ustawy*, stąd w punktach XII., XIV. i XV. organ I instancji zawarł prawidłowe zapisy: „nie dotyczy”;
- w punkcie XIII. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych oraz zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j *ustawy*);
- w punkcie XVI. organ I instancji określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *ustawy*).

Organ II instancji stwierdził jednak, że *decyzja Starosty Poznańskiego* wymaga korekty redakcyjnej w ww. zakresie, o czym orzeczono w pkt. IX.+X. niniejszej decyzji;

9. W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a *ustawy*, stąd w punktach XVII.+XVIII. organ I instancji zawarł prawidłowe zapisy: „nie dotyczy”.

10. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia ponadto wymogi przepisów art. 16 ust. 2 oraz art. 17 ust. 1 *ustawy*, w punkcie XIX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości oraz nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy *decyzji Starosty Poznańskiego* organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 *k.p.a.* Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik. *Decyzja Starosty Poznańskiego* zawiera także prawidłowe oznaczenie stron postępowania. Uzasadnienie decyzji obejmuje szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym stanowisko organu I instancji odnośnie uwag wniesionych przez stronę postępowania, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji odniósł się także do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Organ II instancji stwierdził ponadto, że *decyzja Starosty Poznańskiego* zawiera prawidłowe pouczenie, co do terminu wniesienia odwołania.

Organ odwoławczy dokonując rozstrzygnięć, o których mowa w pkt. I.+X. niniejszej decyzji, uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *k.p.a.* Pozostała część zaskarżonej decyzji jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. XI. niniejszej decyzji - została ona utrzymana w mocy.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez *Odwołującego* w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia

9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12 października 2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 *k.p.a.*, nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów *ustawy*: *Nakaz ten jest możliwy*

do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów ustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e ustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Rozpatrując odwołanie wniesione przez pana ██████████ ██████, wyjaśnić należy, że zastosowanie znajdują tu zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia.

Jak wskazano wyżej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie bierze udziału w procesie projektowym i nie ma kompetencji do oceny przebiegu drogi pod względem stopnia ingerencji w prawo własności nieruchomości, na których ma być zlokalizowana droga, ani też do zmiany wnioskowanej lokalizacji drogi.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 ustawy, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno Starosta Poznański, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Mając jednak na względzie zasadę prawdy obiektywnej ustanowioną w art. 7 k.p.a., organ odwoławczy umożliwił zarządcy drogi - jako kreatorowi i wnioskodawcy

przedmiotowej inwestycji drogowej - odniesienie się do zarzutów podniesionych w odwołaniu.

W piśmie z dnia 5 maja 2021 r., które zostało już przywołane w części sprawozdawczej uzasadnienia niniejszej decyzji, *zarządca drogi* przedstawił swoje stanowisko.

W pierwszej kolejności *zarządca drogi* wyjaśnił, że w trakcie procesu projektowego wybrana została w uzgodnieniu z mieszkańcami najbardziej korzystna ze względów technicznych, jak i ekonomicznych lokalizacja drogi. Temat przebiegu drogi był przedstawiany i omawiany z mieszkańcami na zebraniach sołeckich. Lokalizacja drogi została przyjęta zgodnie z jej istniejącym przebiegiem w terenie z uwzględnieniem podwyższenia parametrów technicznych. Istniejąca droga przebiega aktualnie zarówno po gruntach gminnych, Skarbu Państwa będących w zarządzie Lasów Państwowych, jak i prywatnych działkach, w tym również działkach o nr. ewid.: ■■■, ■■■ i ■■■ (ark. ■, obręb ■■■ ■■■■■), należących do *Odwołującego*. *Zarządcy drogi* zależało, aby w jak największym stopniu wykorzystać istniejący układ drogowy, w związku z powyższym droga wpisana została po istniejącym śladzie, co pozwoli m.in. ograniczyć do minimum wycinkę drzew na obszarach leśnych. Ponadto, decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, orzekając o przejściu z mocy prawa nieruchomości lub ich części na własność odpowiedniego podmiotu publicznoprawnego, doprowadzi również do uregulowania gruntów, po których obecnie odbywa się komunikacja.

W ocenie *zarządcy drogi*, zaprojektowane odwodnienie powierzchniowe drogi, na które uzyskane zostało pozwolenie wodnoprawne, jest rozwiązaniem jak najbardziej wskazanym w rozważanym obszarze, a budowa kanalizacji deszczowej nie jest uzasadniona technicznie i ekonomicznie. *Zarządca drogi* podkreśla, że budowa sieci kanalizacyjnej jest kilka do kilkunastu razy droższa niż wykonanie rowów przydrożnych. Ponadto, kanalizowanie i odprowadzanie wód opadowych, przy braku takiej konieczności, jest sprzeczne z obecnymi tendencjami zatrzymywania wody w miejscu opadu. *Zarządca drogi* zwraca również uwagę, że brak zwartej zabudowy w sąsiedztwie pasa drogowego, umniejsza ryzyko zalewnia takiej zabudowy, co również przyczynia się do braku zasadności budowy kolektorów. W związku z powyższym, *zarządca drogi* ocenia negatywnie kanalizowanie wód opadowych i roztopowych w analizowanym pasie drogowym.

Zarządca drogi zauważa także, że przedmiotowa droga jest w złym stanie technicznym, a jej rozbudowa jest z niecierpliwością wyczekiwana przez mieszkańców. Wobec powyższego, biorąc pod uwagę interes społeczny, realizacja drogi jest niezbędna. Ponadto, jak najszybsza poprawa warunków technicznych drogi przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa oraz lepszej jakości i płynności ruchu, co z kolei wpłynie na zmniejszenie kosztów podróżowania oraz spadek emisji spalin.

Reasumując, *zarządca drogi* wskazał, że ze względu na przedstawione uwarunkowania oraz interes społeczny i ekonomiczny, nie jest możliwa zmiana przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania *Odwołującego*.

Stanowisko *zarządcy drogi* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *k.p.a.*, przesłał *Odwołującemu*. Z kolei, stosownie do art. 10 *k.p.a.* zawiadomiono *Odwołującego*

o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy.

W toku postępowania odwoławczego *Odwołujący* dwukrotnie składał pisma (por. *pismo nr II.1 Odwołującego* i *pismo nr II.2 Odwołującego*), podnosząc jednocześnie kolejne argumenty przeciwko przedmiotowej inwestycji drogowej.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym stanowiska *zarządcy drogi*, jak również zarzutów podniesionych przez *Odwołującego*, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Wskazanie w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej konkretnych nieruchomości, jako przechodzących na własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, następuje wskutek określenia tych nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi we wniosku.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 grudnia 2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09).

Wskazać w tym miejscu trzeba, że - jak wspomniano wyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji - *pismo nr I.1 Odwołującego* wniesione w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, zostało przez ten organ przekazane do *zarządcy drogi* celem ustosunkowania się do wniesionych uwag, a *zarządca drogi* udzielił odpowiedzi. Tym samym należy stwierdzić, iż organ I instancji prowadząc omawiane postępowanie wypełnił dyspozycję art. 7 i art. 77 § 1 *k.p.a.* Odnośnie zaś uwag wniesionych w odwołaniu, organ II instancji - jak wskazano wyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji - wezwał *zarządcę drogi* do określenia, czy istnieje możliwość zmiany rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania *Odwołującego*, a *zarządca drogi* udzielił odpowiedzi pismem z dnia 5 maja 2021 r. *Odwołującemu* zapewniono możliwość zapoznania się ze stanowiskiem zarządcy drogi.

Należy zauważyć, iż *Odwołujący* konsekwentnie wywodzi, że w granicach jego nieruchomości przyjęto rozwiązania nieracjonalne. Wyrażają się one w tym, że korzystając z najprostszego - w ocenie *Odwołującego* - rozwiązania, jakim jest *ustawa*, odbiera się rolnikowi grunt, podczas gdy Gmina Kórnik posiada własny teren pod budowę drogi, jednak jest on świadomie zaniedbywany od wielu lat. *Odwołujący* podnosi także, że preferuje kanalizowanie wód opadowych i roztopowych, które - w jego ocenie - będąc tańszym rozwiązaniem, pozostaje w możliwościach finansowych inwestora, natomiast wykonanie rowów przydrożnych na działkach o nr. ewid.: ■■■ i ■■■■ (ark. ■, obręb ■■■■) doprowadzi do niepotrzebnego podziału gruntu i zniszczenia znajdującego się tam lasu.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku, a następnie doprecyzowany i wyjaśniony w toku postępowania odwoławczego. Nie ulega wątpliwości, że na znajdujących się w liniach rozgraniczających teren nieruchomości stanowiących własność *Odwołującego* zaprojektowane zostały elementy układu komunikacyjnego, tj. jezdnia, nawierzchnie zjazdów oraz przydrożne rowy odwadniające. W związku z powyższym organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne w zakresie działek, stanowiących własność *Odwołującego*.

Organ II instancji nie ma kompetencji do nakazania inwestorowi zmiany przyjętych rozwiązań projektowych, zarówno tych lokalizacyjnych, jak i techniczno-wykonawczych (w zakresie odwodnienia jezdni), o co usilnie zabiegał *Odwołujący*. Działania organu administracji nie opierają się na uznaniowości, ale polegają na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w wyznaczonych granicach, bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak: lokalizacja, przebieg linii podziału nieruchomości, a także rozwiązania budowlane.

Oczywiście w praktyce, w postępowaniach z zakresu zezwoleń na realizację inwestycji drogowych określanie kształtu inwestycji może następować nieco bardziej elastycznie. Organom udaje się niekiedy porozumieć z inwestorem i osiągnąć kompromisowe rozwiązanie (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20; z dnia 8 września 2020 r., sygn. akt II SA/Po 553/20). Elementy takiego „docierania się” stanowisk Wojewody i strony postępowania można było zaobserwować również w niniejszej sprawie - na przykład, gdy organ II instancji przekazywał *zarządcy drogi* propozycje *Odwołującego* w celu zajęcia stanowiska (w kontekście: ewentualnego możliwego uwzględnienia wysuniętych postulatów). Powyższe nie zmienia jednak faktu, że ustępstwa w zakresie zmiany lokalizacji inwestycji, a także spornych rozwiązań techniczno-wykonawczych dotyczących odwodnienia jezdni wymagają akceptacji inwestora, gdyż to on jest dysponentem wniosku. Organ administracji publicznej w trakcie postępowania może „wymusić” na *zarządcy drogi* pewne zmiany tylko metodami pośrednimi wynikającymi z procedury administracyjnej (por. art. 11c *ustawy* w związku z art. 79a § 1 *k.p.a.*) i tylko wówczas, gdy jest w stanie wykazać, że postępowania zmierza nieuchronnie ku decyzji odmownej. W przedmiotowej sprawie *zarządca drogi* nie zdecydował się na odstąpienie od przyjętych rozwiązań projektowych, a i zarazem nie można też zarzucić inwestorowi naruszenia prawa, które mogłoby prowadzić do wydania przez organ decyzji odmownej w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Nie zamyka to jednak *Odwołującemu* prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w jego ocenie, dóbr w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych. Jeżeli bowiem *Odwołujący* uważa, że w wyniku przedmiotowej inwestycji drogowej i przyjętych przez inwestora rozwiązań projektowych doznał szkody

(np. zniszczenie lasu), to może skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, ma charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

W tym miejscu należy przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): *„Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w związku z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.*

Należy także zauważyć, że w kontrze do interesu właścicieli nieruchomości, którzy optowaliby za nienaruszalnością zagospodarowania ich własności i otoczenia, stoją potrzeby drogownictwa. Te drugie są pilne, a zarazem trudne do realizacji, gdyż drogi, jako budowle duże, ciągnące się przez kilometry i nie dające się łatwo kształtować, nieuchronnie przechodzić muszą obok prywatnych posesji, a nawet przez nie. To właśnie potrzeby budowy dróg wymusiły w ostatnich dziesięcioleciach na ustawodawcy przyjęcie takich restrykcyjnych rozwiązań, jak te zawarte w *ustawie* (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20).

Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 października 2012 r., K 4/10).

Potrzeby drogownictwa dostrzega sam *Odwołujący*, czego wyrazem są zawarte w odwołaniu stwierdzenia, że: „droga była, jest i być musi”, „jest to bezsporne”.

Warto również podkreślić, że względu na treść art. 11e *ustawy*, nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody właściciela nieruchomości na ich zajęcie. Ponadto, należy zauważyć, iż z przepisów *ustawy* nie wynika, aby wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej miało następować po przedłożeniu właścicielowi nieruchomości opinii „inspektora powiatowego ochrony środowiska” czy dokumentacji zawierającej inwentaryzację terenu, o które zabiegał *Odwołujący*.

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *ustawy Prawo budowlane* oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego,

pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Dążenie do chronienia interesów osób trzecich nie może być bowiem pojmowane jako zaspokajanie tych interesów wbrew obowiązującym przepisom prawa, jak również nie może prowadzić do sytuacji, gdy organ staje się pośrednikiem polemiki pomiędzy stroną a zarządcą drogi czy projektantem.

Przyjmuje się, że ostatecznie o dopuszczalności zaakceptowania w zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonych rozwiązań decydują literalnie przepisy prawa, zwłaszcza prawa administracyjnego materialnego. Jeżeli więc zezwolenie ma uszanować wymagania dotyczące ochrony "uzasadnionych" interesów osób trzecich (art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*), to należy przyjąć, że owe osoby trzecie mogą skutecznie inwestycję drogową zablokować (zażądać odmowy wydania zezwolenia), jeżeli powołałyby się na konkretne, identyfikowalne naruszenia prawa, które inwestycja spowoduje. *Odwołujący* takich okoliczności nie wskazał. Samo niezadowolenie z rozwiązań lokalizacyjnych, czy techniczno-wykonawczych inwestycji (w zakresie odwodnienia jezdni), nie stanowi wystarczającej podstawy, aby odmówić *zarządcy drogi* zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Ustosunkowując się do kwestii podniesionej przez *Odwołującego* w piśmie nr II.1 *Odwołującego*, że w piśmie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 8 kwietnia 2021 r. kierowanym do *zarządcy drogi* „nie ma wzmianki o niszczeniu lasów pod rowy”, należy przywołać zapisy art. 21 ust. 1 i ust. 2 *ustawy*, zgodnie z którymi:

1. do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
2. do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wymóg uzyskiwania zezwoleń na usuwanie drzew i krzewów.

Jako bezzasadny należy uznać także zarzut dotyczący konieczności uzyskania opinii „inspektora powiatowego ochrony środowiska”. Wniosek o wydanie decyzji złożony przez *zarządcę drogi* zawiera wymagane przepisami prawa opinie, o których mowa w art. 11b ust. 1 oraz art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*. Przepisy *ustawy* nie wskazują natomiast na konieczność uzyskania opinii, czy decyzji „inspektora powiatowego ochrony środowiska”.

Odnosząc się następnie do kwestii ustalania numerów porządkowych oraz zakładania i prowadzenia ewidencji miejscowości, ulic i adresów, należy zauważyć, że zgodnie z art. 47a ust. 1 pkt 1 *ustawy* z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 1990) przywołane zadania pozostają w gestii gminy. Wobec powyższego, przedmiotowe zagadnienie nie jest badane przez organ II instancji w prowadzonym postępowaniu odwoławczym w sprawie *decyzji Starosty Poznańskiego*.

W odniesieniu zaś do zarzutu *Odwołującego*, wniesionego w *piśmie nr II.2 Odwołującego*, że *zarządca drogi*, mimo trwającego przed organem II instancji postępowania odwoławczego, kontynuuje roboty budowlane na nieruchomościach lub ich częściach, stanowiących własność *Odwołującego*, nie przedstawiając dokumentu o przejściu nieruchomości, należy zauważyć, iż *decyzji Starosty Poznańskiego* nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Oznacza to, że przedmiotowa decyzja zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości, a także uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez *zarządcę drogi* i rozpoczęcia robót budowlanych.

Jako zupełnie niezrozumiałe należy uznać zarzut, że „Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik zignorował zawiadomienie Wojewody Wielkopolskiego i nie ogłosił postanowienia w prasie lokalnej”.

Należy zauważyć, że Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 6 października 2021 r. zawiadomił *zarządcę drogi* i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego. W piśmie tym znajdował się zapis, że „zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia 11 października 2021 r., tj. dnia, w którym nastąpiło publiczne ogłoszenie poprzez obwieszczenie w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w Biuletynach Informacji Publicznej tych urzędów, a także w prasie lokalnej”. *Odwołujący* mylnie jednak wywodzi, że to *zarządca drogi* był zobowiązany do publikacji obwieszczenia (a nie postanowienia - jak wskazano w *piśmie nr II.2 Odwołującego*) w prasie lokalnej. To po stronie organu II instancji spoczywał obowiązek obwieszczenia w prasie i wymóg ten został realizowany, co wykazano w części sprawozdawczej uzasadnienia niniejszej decyzji oraz utrwalono w aktach sprawy.

Zamierzonego skutku nie może również odnieść argument *Odwołującego*, że mimo trwającego postępowania odwoławczego w sprawie *decyzji Starosty Poznańskiego*, Starosta Poznański prowadził postępowanie administracyjne w celu ustalenia wysokości odszkodowania za przejmowane grunty, gdyż jak należy wyjaśnić, w powyższym zakresie zastosowanie znajdują przepisy art. 12 ust. 4a i 4g *ustawy*, które stanowią odpowiednio, że:

1. decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, wydaje organ, który wydał decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (w niniejszym przypadku - Starosta Poznański);
2. jeżeli decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nadany został rygor natychmiastowej wykonalności (co ma miejsce w przypadku *decyzji Starosty Poznańskiego*), decyzję ustalającą wysokość odszkodowania wydaje się w terminie 60 dni od dnia nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Tym samym, ww. czynności podejmowane przez Starostę Poznańskiego wpisują się w zakres regulacji unormowanych w *ustawie*.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Na koniec zauważyć należy, iż nie wydaje się również możliwe zaprojektowanie drogi publicznej o takim przebiegu przez nieruchomości nie stanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczeniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na niezadowolenie części właścicieli nieruchomości z przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

Podsumowując, po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym organ II instancji ostatecznie uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są prawidłowe. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Starosty Poznańskiego* - poza uchybieniami omówionymi i skorygowanymi w niniejszej decyzji - nie naruszają prawa, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski nie jest władny do wydania negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie. Jednocześnie należy stwierdzić, że zarzuty *Odwołującego*, nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Załączniki:

1. Mapa w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren pn. *Projekt zagospodarowania terenu* (rys. nr 01.1, 01.2 i 01.3).
2. Mapa w skali 1:500 z projektem podziału nieruchomości o nr ewid. 324 (ark. 2, obręb 0005 Czmoniec).
3. Strona tytułowa (str. 1 tomu A projektu budowlanego: *Projekt zagospodarowania terenu*).
4. Fragment części opisowej (str. 6 tomu A projektu budowlanego: *Projekt zagospodarowania terenu*).
5. Strona tytułowa (str. 1 tomu B projektu budowlanego: *Teczka uzgodnień*).
6. Strona tytułowa (str. 1 tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*).
7. Fragment części opisowej (str. 14-15 tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*).
8. Rysunki nr 01.1, 01.2 i 01.3 *Plan sytuacyjny* (str. 28, 29 i 30 tomu C projektu budowlanego: *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*).

Otrzymują:

1. Starosta Poznański (1 egz. wraz z załącznikami),
2. Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik (2 egz. wraz z załącznikami),
3. Pan ██████████ (1 egz. bez załączników),
4. Aa (1 egz. wraz z załącznikami).

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego (1 egz. wraz z załącznikami),
2. Wydział Nieruchomości Starostwa Powiatowego w Poznaniu (ePUAP - bez załączników),
3. PODGiK w Poznaniu (ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzi:

starszy specjalista Patryk Stojanowicz (tel. 61-854-10-81, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl),
starszy specjalista Katarzyna Plesińska-Wasik (tel. 61-854-14-67, e-mail: kwasik@poznan.uw.gov.pl).

W treści niniejszej decyzji „wyczerzono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz